A°. 1843. No. 13.

ZONDAG DEN 12den FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 8 Februarij 1843.*

(4969) JACOB HARTOG VAN GELDER en de Minderjarige ELISABETH VAN GELDER, hebben op heden aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 10 Februarij 1843.*

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: CAREL JOSEPH KUSTNER en JANSJE BELOTIUS.

Zullende dit Huwelijk *bij anticipatie van den gewonen tijd van afkondiging*, worden voltrokken.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 8sten dezer, het Schip Julia, Kapt. J. Hilbrands, naar Amsterdam; lading: 300 vaten Suiker, 5 balen heele Koffij, 174 balen sch. Katoen, 35 balen Cacao, 25 vaten Rum, 10 pièn vierkant Hout, 22 pièn Copie Planken, 9 vaten Huiden, 4 vaten Arrarout, 3 vaatjes en 1 kistje inhoudende katoenen Neiges of Rand.

Idem, De Nd. Am. Brik Monument, Kapt. A. Vining, naar Boston; lading: 346 vaten Malassie en 2935 pond oud Koper.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Vrijdag, 7 Februarij 1843.

Het *HUIS* en *ERF*, op den hoek van den *Waterkant* en de *Keizer Straat*, La. A. No. 158; aankomende den Boedel C. J. SMITH.— ƒ 10,950.—Wed. J. VAN PRAAG geb. SAMSON.

Het *HUIS en ERF*, aan de *Keizer Straat*, La. A. No. 166, aankomende T. L. NEPVEU. ƒ 13,250 — *Opgehouden.*

EDICTALE CITATIE.

(4923) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard bij deze, alle bekende en onbekende Crediteuren:

Van ANTON WHARTON WHITE, wegens het provenue van het op den 11 November 1842, bij Executie verkocht Huis en Erf, gelegen aan de *Joode Bree Straat*, La. C. No. 10*a* N. W. en La. C. No. 126 en 128 O. W.; aangekomen hebbende A. W. WHITE.

Van D. J. LOTH, wegens het provenue van het op den 25 November 1842, bij Executie verkocht Huis en Erf, gelegen aan den *Waterkant*, La. A. No. 170 N. W. en La. A. No. 73 O. W.; aangekomen hebbende D. J. LOTH.

Van C. J. CORDOVA, wegens het provenue van het op den 25 November 1842, bij Executie verkochte *helfte* in het Huis en Erf, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia* Eerste Buitenwijk No. 62*a* en *b*; aangekomen hebbende C. J. CORDOVA.

Van den Boedel PIETER AKUTZ, wegens het provenue van het op den 27 Januarij 1843, bij Executie verkocht Huis en Erf, gelegen aan de *Rust en Vrede Straat*, La. B. No. 41 N. W. en La. D. No. 640 O. W.; aangekomen hebbende den Boedel P. AKUTZ.

Om te compareren of Gemagtigden te zenden ter *præ et concurentie* Rolle van het Geregtshof alhier, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 24 Maart 1843, des voormiddags om *acht* uren, en aldaar te zien dienen van relaas en bijlagen, voorts hunne sustinuen van *præ et concurentie* op te geven, en met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo den 11 Februarij 1843.*

De Exploicteur voornoemd,
T. M. SCHOTBORGH.

ADVERTISSEMENTEN.

De ondergeteekende herinnert bij dezen den belanghebbenden, aan de voldoening der volgende belastingen vóór het einde dezer maand, te weten:

LANDTAXEN of *AKKERGELDEN.*
ERFPACHT.
BRUGGEN en *WEGENGELD*; en
PLAISIER PAARDEN en *RIJTUIGENGELDEN.*

Zullende na het einde dezer maand, de nalatigen ter vervolging overgegeven worden.

Paramaribo, den 11 Februarij 1843.

De fung. Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,
S. POLAK.

(3955) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *een* jaar en *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

De *helfte* in de SUIKER-PLANTAADJE *PIETERSZORG* cum annex., gelegen in de rivier *beneden Commewijne* en in de divisie *beneden Cottica*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjes *Einde Rust* en *Leijerdorp*, La. F. No. 5; aankomende ANTON WHARTON WHITE, op den 10den December 1842 onder Sequestratie gebragt.

Twee vijfde aandeelen in de PLANTAADJE *FREDERIKSLUST* cum annex., gelegen in de *Warapper Kreek*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen *Klein Lunenburg* en *de Herstelling*, La. F. No. 58; aankomende ANTON WHARTON WHITE, op den 12den December 1842 onder Sequestratie gebragt.

Paramaribo, den 11 Februarij 1843.

De Exploicteur voornoemd,
T. M. SCHOTBORGH.

De ondergeteekende herinnert de belanghebbende Kooplieden, Winkeliers enz., aan hunne verpligting, om telken jare de *Ellen*, *Maten* en *Gewigten* te doen IJken, met kennisgeving, dat hij daartoe als nog vaceren zal op Vrijdag den 17den Februarij e. k., zullende die genen, welke na dien tijd, mogten bevonden worden ten dezen in gebreke te zijn gebleven, zich zelven de boete hebben te wijten, welke zij, naar aanleiding van art. 44 der Publicatie van 19|25 November 1828, (G. B. sub No. 17), zullen beloopen.

Paramaribo den 11 Januarij 1843.

De IJkmeester,
DANL. JACB. LOTH.

De Commissie betrekkelijk de *KOLONISATIE*, benoemd ter Algemeene Vergadering, gehouden in het lokaal boven het Waaggebouw den 14 Januarij ll., voornemens haar Rapport uit te brengen en eenige gewigtige voorstellen te doen, noodigt de belanghebbenden uit ter bijwoning eener Vergadering, te houden in voormeld lokaal op Maandag den 13 Februarij aanstaande, des avonds ten *half acht* ure.

De algemeene belangstelling van allerwege blijkende, waarborg eene talrijke opkomst.

Paramaribo den 1 Februarij 1843.

F. W. HOSTMANN.
G. S. DE VEER.
EGBERT VAN EMDEN.
G. L. RöPERHOFF.
PALTHE WESENHAGEN.
A. WILDEBOER.

(4935) Op den 8sten dezer, ontvingen wij de droevige tijding, dat onze hartelijke geliefde Zoon en Behuwd-Zoon CAREL SAMUEL BEEDER, in den ouderdom van ruim 31 jaren, op den 27sten September a° po. op het Eiland *St. Martin* is overleden, nalatende zijne Echtgenoote en *twee* nog zeer jonge Kinderen.

Paramaribo, den 10 Februarij 1843.

G. C. FUCHS,
C. G. J. FUCHS,
geb. KRIEGER.

Er zullen geene uiterlijke teekenen van rouw gedragen worden.

NB. Deze strekt tot eenige kennisgeving aan Familie en Bekenden.

(4934) Nog treurende over het verlies van twee onzer lievelingen, werd ons ouderhart, op gisteren, op nieuw diep gewond door het afsterven van onzen oudsten Zoon GERHARDUS MARINUS HENDRIK, in den bloeijenden leeftijd van *dertien* jaren en ruim *twee* maanden.

Zwaar vallen ons deze herhaalde beproevingen, doch wij berusten stil en gelaten in de beschikkingen van Hem, die alleen weet wat voor ons goed en heilzaam is, van de deelneming onzer vrienden en betrekkingen, houden wij ons volkomen overtuigd.

Paramaribo, den 10 Februarij 1843.

J. J. LEIJSNER.
L. H. LEIJSNER,
Geb. DUCORAL.

Men vraagt eene Europesche *KINDERMEID* of *BONNE*, ter verzorging van eenige jonge Kinderen. — Adres aan het bureau van dit *Dagblad*. (4903)

(4933) Ieder die eenige vordering hebben mogt ten laste van de onlangs overledene Weduwe M. H. NAHAR, geb. JESSURUN, gelieve ten spoedigst daarvan opgave te doen aan

M. J. ROBLES uxor ux.,
Mede Erfgenaam.

Paramaribo, den 4 Februarij 1843.

Tooneel-Genootschap:

THALIA.

WOENSDAG, DEN 15 FEBRUARIJ 1843.

FILIPS VAN EGMOND,

Treurspel in vijf Bedrijven.

De Secretaris,
(4931) H. F. WESENHAGEN.

(4932) De ondergeteekende recommandeert zich aan het geëerd Publiek als *SCHRIJNWERKER* en *RIJTUIGMAKER* en verder alles wat tot dat vak behoort, belovende eene *prompte* en *civile* bediening.

Voorts verzoekt hij zijne Debiteuren, die hem sedert Ao. 1840, 41 en 42, verschuldigd zijn, ten spoedigste eene afdoening te willen bewerkstelligen, ten einde hem niet in de onaangename verpligting te stellen, regtsmiddelen te moeten bezigen.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1842.

H. N. von RIEBEN.

Brief eener oude Jufvrouw aan ongehuwde Meisjes.

Ofschoon ik nooit het bitterzoete juk van den echt gedragen heb, en er voor mij ook geen vooruitzigt meer is, dat Amor mij ooit met den bruidskrans zal tooijen, zoo is mij toch de liefde met hare gevolgen niet geheel onbekend gebleven, en ik heb in haar geleide, gedurende eene reeks van jaren, zoo wel aan mij zelve als aan anderen, veel ondervinding opgedaan, die ik u, trouwlustige meisjes, met mijne opmerkingen tot uw nut wil mededeelen.

Het is eene algemeene opmerking, dat alle jonge meisjes van begeerte branden, om eene reis naar *Manheim*, te maken, even als het vurigste wensch der meeste jonge mannen is, zich naar *Frauenstein* te begeven. Maar de reis naar beide plaatsen is met zwarigheden verbonden, en dikwijls wordt den verkeerden weg ingeslagen. Gewoonlijk bereiken de meisjes uit *Schoonhuizen* zeer spoedig haar doel, vooral als zij haar reisgeld en het vooruitzigt hebben op de erfenis van eenen ouden oom in de *gouden weide*. Zulke meisjes zijn zekerlijk boven vele andere te benijden; maar de liefde, zegt men, is blind, en dan gebeurt het soms wel dat zij *Glückstadt* voorbij reizen en het nooit te zien krijgen. Daarom raad ik alle jonge meisjes op hare reis naar *Manheim* nooit den weg over *Eilenburg* te nemen, maar liever een poosje in *Wartberg* te vertoeven, om den weg en het weder te onderzoeken. Jonge meisjes vooral zij wier wangen in *Rothenberg* geboren en in *Rozendaal* zijn opgevoed, moeten zich vooral voor zulke mannen in acht nemen, die veel over *Loben* en *Reisenstein* spreken: want gewoonlijk kan men aannemen, dat zij uit *Windschacht* zijn en niet meenen zoo als zij zeggen. Laat u niet in met zulke windbuidels, en laat u vooral niet overhalen met hen een uitstapje naar *Kusznacht* te maken, want god Hijmen heeft van die plaats reeds vele jonge meisjes tot straf naar *Ammensdorf* gezonden, van waar zij dan gewoonlijk over *Gramsdorf* en *Bleichrode* naar *Ellend*, of zelfs naar *Sargstadt* vertrekken. Neen, wilt gij eenen man uwe liefde schenken, reist dan naar *Guteswegen* en *Wackersleben*, daar zult gij hem vinden, die uw hart zoekt. En kunt gij dan uwen uitverkorene de verzekering geven dat gij uit *Liebenwerda* en *Treuenbrietzen* tot hem gekomen zijt, dan zult gij zeker uwe woonplaats in *Freudenburg* opslaan, en menig uitstapje naar *Ludwigslust* maken. — Als gij nu, gij wachtende en smachtende meisjes op uwe liefdebaan te *Siegensleben* zijt aangekomen, dan is het niet alleen uw pligt, dat gij uwen man teeder bemint en hem in ieder opzigt trouw en gehoorzaam zijt, neen, gij moet ook nijvere huisvrouwen zijn. Dat daartoe meer behoort dan een weinig handwerk te verrigten, toilet en muziek maken, uit het venster kijken en koketteeren, op de maat dansen en bevallig op de sofa zitten, dat behoef ik u wel niet te zeggen; want al die kunsten, hoezeer somwijlen ook nuttig en aangenaam, kan men toch, met geringe uitzondering ontberen, en zijn voor de huishouding niet volstrekt noodzakelijk. Legt u vooral op huishoudelijkheid toe, verspilt voor onnoodige zaken, zoo als voor opschik, niet te veel geld, maar zijt hierin steeds uit *Anhalt*. Ziet ook goed in *Kockstadt* om, opdat uw man, als hij na den last des dags zich naar *Ezlingen* wenscht te begeven, niet altijd spijzen vindt, die in *Salzwedel* en *Wasserleben* zijn toebereid; eenvoudig maar uit *Würzburg* zij uwe keuk. Veel opschik aan uw lijf deugt niet, eenvoudig als de kost moet ook de kleeding zijn, en gij moet steeds verschijnen alsof gij uit *Ebendorf* waart, en in uw huis moet het er uitzien alsof men zich in *Reinstadt* bevond, dat dacht ik nog onlangs toen ik bij een jong echtpaar een bezoek aflegde. Ik begaf mij namelijk half dood van vermoeidheid ter ruste, die ik na de ongemakken eener lange reis zeer behoefde. Naauwelijks geloofde ik mij in *Reinstadt* nedergelegd te hebben, of het was mij alsof ik door duizend naalden geprikt en met brandnetels gegeeseld werd; want gij moet weten, ik moest over *Wanzleben* naar *Uruhstadt*, waar ik een der vreesselijkste nachten van mijn leven doorbragt.

Van het doen en laten der vrouw hangt het geluk en de vrede des huizen af. Als de man het daar niet vindt, wat is dan het gevolg daarvan? Hij zoekt het dan daar buiten, hij gaat gewoonlijk iederen avond naar *Bierstein* of *Weinsburg* en keert meestal eerst laat terug. Dikwijls ontmoette ik zulk een echtpaar in *Querfurt* of *Gröbzig*, en eens moet het zich zelf naar *Gerbstadt* en *Stockholm* begeven hebben. — Daarom, jonge meisjes, onderzoek naauwkeurig voor gij de reis naar *Manheim* onderneemt, of gij in het vervolg uwen gade ook naar *Glückstadt* kunt vergezellen; maakt u vroegtijdig de deugden eener goede huisvrouw eigen, opdat u eenmaal uw stap niet berouwe, maar gij u met een vrolijk en tevreden hart een »*wel mij!*" kunt toeroepen, alsof gij uit *Wohlau* waart, en daar gevestigd bleeft.

Colt's Submarine Batterij.

Onder dit hoofd vinden wij in een Nieuw Yorksche Courant het volgende:

»De proeve met Colt's onderzeesche projectile, welke bepaald was op Zaturdag den 20sten Augustus, had op den bepaalden tijd te Washington plaats in de tegenwoordigheid van den President en de meeste hoofdambtenaren te Washington, als mede van duizenden andere toeschouwers. De uitslag was volkomen. Een vaartuig van 600 ton werd zoo volkomen en met even zoo veel gemak vernield, als eene papieren doos op een mijn van ontploffende buskruid zou zijn vernield geworden. Het schouwspel was in het kanaal van Potomac, tegen over het Arsenaal. Colt stond met zijn apparatus op een punt aan den oever digt bij Alexandrie, vijf mijlen ver van het vaartuig, op hetwelk de proeve moest genomen worden. Van het Arsenaal moest het sein, door het afschieten van twee Paixhans kanonnen kort achter elkander, gegeven worden, en op het blikvuur van het tweede geschut trok Colt aan den trekker, waarop, tegelijker tijd met het gerucht van het geschut, zich een grootsch en verbazend schouwspel vertoonde. Het water rondom het vaartuig werd opgeheven en rees in eene groote en majesteuse kolom, tot eene verbazende hoogte; het was een reusachtige *jet d'eau*, een zee vulkaan. Geene vergelijking kan er een juist denkbeeld van deszelfs grootheid geven. Wat het vaartuig betreft, het verdween in de groote massa van schuim en water; maar de duizenden kleine zwarte splinters, waarin hetzelve vermorseld werd, zag men met het opperste gedeelte der kolom in de lucht. — De uitgeoefende kracht van dit vernielende werktuig kon het groote schip Pensylvania tot splinters verbrijselen."

Iets omtrent de verandering van het Haar.

Het is niet steeds in den ouderdom, dat men grijze haren bekomt, dikwerf heeft dit op den leeftijd van 18 en 20 jaren plaats, terwijl de albinos van natuurswege witte haren hebben. — Het grijs worden geschiedt vaak plotseling: de haren van den beroemden Thomas Morus en van Diego Osarius, een Spanjaard, werden in één nacht grijs, toen zij hun doodvonnis hadden vernomen. Men verhaalt, dat hetzelfde bij Maria Antoinetta, Koningin van Frankrijk, plaats had.

Maar het is opmerkenswaardiger, dat soms het grijze haar wederom zwart wordt, zonder dat men daartoe de eijeren van eene raaf, ingevolge den raad van den geleerden, doch ligtgeloovigen Plinius behoeft te gebruiken. — Bij Susanna Edwarts, eene Engelsche vrouw, werd het haar op haren vijf en negentig jarigen leeftijd wederom geheel zwart, en zij behield dit tot haar overlijden, in den ouderdom van 125 jaren. Een engelsch geneesheer genoot dit genoegen op den leeftijd van 80 jaren; zijne haren werden bruin en bleven ook zoodanig tot zijnen dood; hij bereikte den hoogen ouderdom van honderd jaren. — Te Weenen werd het haar van iemand, die den ouderdom van 105 jaren bereikt had, en zeer grijs was, weder zwart. — Men kan ook nog een' Schot aanhalen, wiens grijze haren, eenige jaren voor zijn overlijden, even blond als in zijne jeugd werden.

Eene niet minder opmerkenswaardige zaak bestaat er, welke door verschillende schrijvers wordt vermeld; namelijk: dat de haren van overledenen nog groeijen. — Gonnau spreekt van een lijk, waarvan men dikwerf de haren en den baard sneed.

Het tijdstip der geleerden maakt gewag van het lijk eener vrouw, waarvan de haren door de naden en reten der kist waren gegroeid.

DE ZUIL VAN FLAMINIUS TE ROME.

De flaminische obelisk te Rome is nog kort geleden voor den Engelander *Tomlinson* een voorwerp van geleerde navorschingen geworden. *Augustus* liet denzelve uit Heliopolis (Egypte) naar Rome brengen en op het veld van Mars (*Campus Martius*) oprigten; tegenwoordig staat hij op de *Piazza del Popolo*; waarheen hij op bevel van *Sixtus V* in 1589 vervoerd werd. Volgens de verklaring van *Tomlinson* had de obelisk zijnen oorsprong te danken aan *Menephta-Pethai*, vader van *Rameses* den Groote; dit gebeurde alzoo naar *Wilkinson* tusschen de jaren 1335 en 1355 voor Christus; naar *Rosellini* tusschen 1580 en 1600 v. Chr. Het grootste gedeelte der opschriften is uit het leven van genoemden *Rameses*, en deze zijn aan elke zijde in vier afdeelingen verdeeld. Wij ontleenen uit derzelver tamelijk lange optelling, alleen een punt, dat uit een geschiedkundig oog waarde bezit, namelijk, dat *Rameses* (*Sesostris*) in een dier opschriften den titel van *Tormone-net* d. i. verdrijver der herders stammen, voert, tot bewijs voor de talrijke oorlogen met de nomandische volken, welke Egypte van alle kanten bestookten.

BOEKEN OVER DE DROOMEN IN ENGELAND.

Mackay merkt in zijne *Memoirs of extraordinary popular dilusions* de groote verbreiding der werken over de droomen geschreven op, en zegt: »het is zeer verwonderlijk, welk eene sterke begeerte in Engeland en Frankrijk naar deze boeken en anderen van gelijke onzin is. Aan twee derzelve valt in Engeland eene buitengewone populariteit toe en hebben in de laatste vijftig jaren alleen binnen Londen meer dan vijftig oplagen beleefd, zonder Manchester, Edimburg, Glasgow en Dublin mede te rekenen. Het eene voert den titel van: »Moeder Brigitta's droomboek en avonturs-orakel, het andere dien van de »Norwood-Zigeuner." Men beweert, dat deze boeken van 1 tot 6 pence, jaarlijks door het geheele land ten getale van meer dan elf duizend aan dienstmeisjes en andere minder kundige personen verkocht worden, en, dat in de laatste dertigjarige tijdruimte het gemiddeld getal der verkoop in geenen deele afgenomen is.

Te PARAMARIBO, bij J. F. ENGELBRECHT.